

El Salt Gimnàstic mira a Tòquio

- ▶ El club, després de l'èxit de guanyar la Lliga Iberdrola, somia tenir representants als Jocs de 2020
- ▶ Laura Bechdejú, Nora Fernández i Marina González es jugaran al Mundial la classificació per equips

JORDI ROURA SALT

En plena celebració del 40è aniversari, el Salt Gimnàstic Club ja ha celebrat el títol de la Lliga Iberdrola. Va ser dissabte, a Vic, en una competició que reunia els quatre millors equips d'Espanya i on les gironines, tot i haver-s'hi classificat *in extremis* després d'una temporada marcada per les lesions, van acabar imposant-se a totes les rivals. Ara la vista del club està posada a Tòquio. Tenir representants en uns Jocs Olímpics és una fita encara inèdita per a l'entitat fundada per Montse Hugas, però cada vegada hi són més a prop. De fet, a un any vista dels Jocs, Hugas pensa que les tres gimnastes del Salt que entrenen al CAR de Madrid amb la selecció espanyola tenen possibilitats d'anar-hi. S'ho jugaran al Mundial de Stuttgart la propera tardor. Allà, les 12 millors seleccions tindran el bitllet per competir al Japó. Si Espanya en queda fora, la missió es complicaria perquè només tindria dret a enviar-hi una gimnasta a la competició individual.

«Podríem veure tres gimnastes del Salt a Tòquio. Però primer Espanya s'hi ha de classificar a l'octubre, fent un bon paper al Mundial, i quedant entre les 12 primeres. És molt difícil anar-hi per equips, però s'està fent un bloc molt sòlid i no descarto que es pugui donar la sorpresa», explicava ahir Montse Hugas. L'ara directora tècnica del club admet que «acabar el 40è aniversari havent aconseguit portar gimnastes als Jocs seria el màxim per a nosaltres» i recorda que Clàudia Vila va estar a punt d'aconseguir-ho el 2012 a Londres. De l'equip campió a la Lliga Iberdrola (Laura Bechdejú, Nora Fernández, Marina Gonzá-

L'equip del Salt Gimnàstic Club celebrant l'èxit a la Lliga Iberdrola dissabte passat. SALT GIMNÀSTIC CLUB

lez, Sara Coll, Laura Mora, Bonnie Godino, Gina Bou i Carla Manzaneda (més Aida València, que estava lesionada), les gimnastes amb més opcions de ser olímpiques són les tres primeres, perquè ja formen part del dia a dia de la selecció.

Una remuntada emocionant

Sobre el triomf a la Lliga, que tot just aquest any viu la segona edició, Hugas se'n va mostrar molt satisfeta. «Tot és important i aquest títol vol dir que estem fent les coses bé. Sempre dic que és difícil arribar a gran nivell però encara ho és més mantenir-s'hi, perquè les noies passen i les que pugen continuen donant bons resultats. Hem guanyat la Lliga de Primera

i hem sigut segones a la de Segona, estem en el bon camí», va subratllar. Aquesta vegada, a més, valora l'esforç que ha representat arribar a la final com a quartes classificades per acabar cantant victòria després d'una espectacular remuntada. «Va ser molt emocionant. L'explosió d'alegria que hi va haver l'he vist poques vegades», afegia la directora tècnica.

El Salt Gimnàstic Club va ser quart a la Lliga l'any passat. Ja van patir la xacra de les lesions i van plantar-se a la final, disputada a Manresa, sense poder completar la formació perquè no els van deixar utilitzar noies del segon equip. Per això Hugas no amaga que «teníem el cor ferit» després que només presentessin tres gimnastes

en aparells a Manresa el juny de 2018. Aquesta temporada les lesions han tornat a marcar tendència, però des de la concentració de València han pogut recuperar efectius. Allà, pels pèls, van certificar el bitllet per a la final. I ja se sap que quan tot torna a començar de zero «podia passar de tot».

A Vic el Salt Gimnàstic va anar de menys a més i va acabar emportant-se el títol i 3.000 euros de premi «que ens aniran bé perquè els pares no ho hagin de finançar tot». Tot i el bon paper en general de l'equip gironí, va excel·lir en llum pròpia Laura Bechdejú. Hugas afirma que va estar «sublim» i i admet que fins i tot tècnics d'altres clubs la van felicitar pel bon paper d'aquesta gimnasta.

L'HOQUEI PERD ÀNGEL VILAR BOUÉ

OPINIÓ

Antoni Quintana

EXPRESIDENT DEL GIRONA CH

Ens ha deixat Àngel Vilar Boué, qui fou un dels grans porters del Club Hoquei Girona. Va néixer al 1933 a la cantonada entre plaça Catalunya i el carrer del Pavo, avui desaparegut, on el seu pare hi tenia una fusteria. Va cursar estudis a La Salle, on hi practicà diferents esports i el fet de viure a prop de l'estadi de futbol i de la pista del Girona CH (Vista Alegre) l'acostà a l'hoquei. Ell és un autèntic producte de la pedrera gironina. Anava a Vista Alegre a veure el futbol i s'aturava a veure com entrenaven els jugadors d'hoquei. Va ser el seu amic Isidre Escriche, qui li va demanar que es posés de porter, amb l'excusa que no calia saber patinar a la perfecció. Aquell primer partit va ser l'inici d'un futur gran porter que donà gran èxit al Club d'Hoquei de Vista Alegre.

Vilar explicava amb orgull que potser era el jugador del Girona que va cobrar la fitxa més alta mai pagada pel club. Malgrat tot ell sempre havia sigut amateur, com tots els altres de l'equip, tan sols al 1954 amb motiu d'haver assolit el campionat de Catalunya «(...) vaig cobrar la primera i única fitxa o prima per haver quedat campions: un jersei precios que el president m'havia promès si aconseguia ser el porter menys batut. El vàrem comprar a València amb motiu dels campionats d'Espanya (...)», deia al **Diari de Girona** el 22 d'octubre de 1989.

Al 1949 amb 16 anys, juga amb el Club Stick Girona, de categoria juvenil, i va quedar semifinalista al Campionat de Catalunya. Al 1950, amb la selecció d'hoquei patins de Girona es proclama campió d'Espanya de l'O.A.R., on l'equip estava format per Vilar, Triola, Vallmajor II, Vallmajor I, Escriche i Morillo. Aquella mateixa temporada ja figurava en el primer equip del Girona CH on va compartir alineació amb els Ferran, Paz, Ibero, Escriche i Trias. Amb el seu club de tota la vida, el Girona CH, l'Àngel Vilar va aconseguir el títol de campió de Catalunya la temporada 1953-54 i el de subcampió les temporades 1952-53 i 1954-55. També va gaudir amb el seu equip de diferents sortides a l'estranger: Alemanya, Holanda, Suïssa, Portugal. Els seus companys d'equip foren els prestigiosos Ferrer, Junqué (en Coco), Carreras i el llegendari August Serra. La Generalitat li entregà el 14 de juny de 1996 la medalla de l'Esport.

AJUNTAMENT DE SANTA CRISTINA D'ARO

Motocròs Santa Cristina homenatja joves pilots

L'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro va fer un reconeixement públic la setmana passada a dos joves motoristes, Víctor Puig i Gerard Congost, que han aconseguit el subcampionat i el campionat d'Espanya en la seva modalitat i categoria, de 85 cc i 125 cc, respectivament. «Sou un exemple per les noves generacions, des de ben petits heu estimat el vostre esport i amb constància i disciplina als entrenaments i a les competicions heu aconseguit forjar un gran currículum esportiu», va dir el regidor d'Esports, Xavier Figueras.

FEDERACIÓ CATALANA DE PÀDEL

Pàdel inclusiu Èxit de la jornada gironina

Una trentena de persones amb discapacitat física i psíquica van gaudir dissabte del pàdel al GEIEG de Sant Ponç, en una jornada organitzada per MIFAS, la Federació Catalana de Pàdel (FCP) i el Grup. La segona edició de Pàdel inclusiu tenia l'objectiu d'introduir en la pràctica esportiva aquests jugadors. Una experiència pionera a les comarques de Girona, que va tenir molt bona acollida i on la Federació hi va estar representada per Raimon Nadal, delegat a Girona de l'organisme.